

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 28. 29. & 30. lib. Numeri, in quibus describitur lex de variis quotidianis Sacrificiis, Sabbathi, Calendarum & Azymorum. Lex de variis Votis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

in tactibus circumspēcti, in gestibus decentes, si volunt in filiis castitatem & pudicitiam conservari. Cervæ cum serpentes devorant, nullum inde damnum sibi attrahunt, ab hac tamen abstinēt, cū lactant, ne catulis adhuc teneris noceant. Errant, & vel pessimè errant parentes, in præsētia filiorum talibus utentes loquelis, quibûs in cubiculo & thalamo uti assolent; non enim tam citò stuppa flammam, quàm depravata in tenera juventute natura talia imbibit, quæ dein necesse est, in incendium impuri amoris accrescere. Quare Christiane Lector, si parentem agis, ad omnia dicta & facta accuratissimè attendas, memor tremēdi illius moniti Exodi 20. legendi: *Ego sum Dominus, visitans iniquitatem Patrum in filiis.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 28. 29. & 30. lib. Numeri, in quibus describitur lex de variis quotidianis Sacrificiis, Sabbathi, Calendarum & Azymorum. Lex de variis Votis.

Considera I. QUAM varia fuerint veteris Testamenti Sacrificia in N. 166. cap. 28. & 29. descripta, quæ tamen omnia etiam collectivè sumpta respectu unius Sacrificii, quod incruentò modò in Altari peragunt Catholici Sacerdotes, nil aliud sunt, quàm meræ umbræ: nam si perpendamus Rem in eo oblatam, excedit ea infinitiès omnia munera, vel olim oblata, vel unquam offerenda. Quid enim præstantius, quid pretiosius ipsò excogitari poterit Christo? hinc est, quod intuitu illius nausea affici cœperit Deus erga res omnes, in veteri Testamento oblatas, per Malachiam cap. 10. testatus: *Non est mihi voluntas in vobis (puta sacerdotibus legis antiquæ) dicit Dominus exercituum, & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda. Et verò quis cupreum non aversabitur, & abjiciet nummum, cui ingens auri pondus offertur? cujus pretium Laurentius Just. lib. 1. de casto Connub. contemplatus, in hæc erupit verba: Tantum planè est, ut nec humanus valeat explicare sensus, nec Angelicus intellectus: sed solus ille noverit, qui solus voluit, & potuit facere in eo tanta & talia, ubique omnipotens ubique gloriosus. Debemus Deo, ut nemo negaverit, pro beneficio creationis & conservationis, gratias infinitas, &*

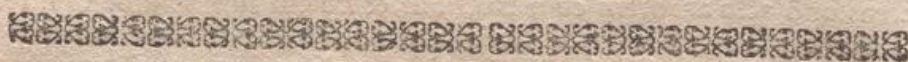
has exsolvit Res in sacrificio Missæ oblata, quia est pretii infiniti. Debemus pro injuriis Deo per peccata illatis satisfactionem pariter infinitam, & hanc deponit Res illa, utpote valoris infiniti. S. Porphyrius Gazæ Episcopus Constantinopoli difficillimum expediturus negotium, cum Theodosium Arcadii filiolum tunc recens natum, à baptis- mali fonte referri vidit, libellum supplicem, purpuræ, quâ parvulas tegebatur, imposuit, quasi ipse infans parenti suo acceptissimus illum offerret. Quòd consilium tam feliciter cessit, ut Arcadius petitis illi- cò annueret, Idola destruens. Si tanti valoris est apud terrenum Prin- cipem à filio suo licet rerum inscio facta oblatio, puta: quanti valo- ris futura sit oblatio illa, quàm filius Principis æterni, peragit eò mo- dò, ut libelli supplicis vices ipse agat, non alienò tantum ore, aut chartâ, sed propriâ loquens precansque lingua? quare meritò expro- bat infelicibus Judæis Deus, quòd tot hostiis à se oblati, id unicum efficere non possint, ut indignationem ejus mitigent. *Adipe victimarum tuarum non inebriasti me.* Isaïæ 43. Hoc sanè nobis Christianis ex- probare non poterit, apud quos vel unum Missæ sacrificium usque adeò inebriare videatur ejus Justitiam, ut manibus ejus extorqueat fulmina, quæ jam in capita peccatorum strinxerat. Nec est, quod hoc miremur fieri, eò quòd plus honoris Deo reddat filius in sacrificio oblatus, quam servus ei per peccatum abstulerat. Ubi abundavit delictum, superabundavit & gratia. Si ergo tanti valoris, tanti pretii, virtutisque tantæ hoc incruentum est Missæ sacrificium, quanto erit à te Christiane in honore habendum? quanta cum devotione à Sa- cerdote celebrandum? quàm modestâ præsentia frequentandum? apud Sybaritas mos invaluit, mulieres integrò priùs annò, quàm ad convivium venirent, invitandi, quò interea se studiosius exornarent. Nec Reges Persarum ulli sceminæ se accedendi copiam fecere, nisi in- integrò annò priùs exultæ. Patriarcha Jacob sacrificii nostri umbram oblaturus præcepit universæ domui: *Abjicite Deos alienos, qui in medio vestri sunt, ac mutate vestimenta vestra &c.* Quid putas: à Sacerdote Chri- stiano requiri tam tremendum peracturo sacrificium? non metuis er- gò ad Altare deferre cor, tot pravorum habituum Idolis repletum? si Betsamitæ tam graraves olim pœnas dedere ob incautum Arcæ, figu- ram hujus sacrificii tantum continentis aspectum, quid tibi contin- get, qui figuratum ore scedò suscipis?

N.167.

Considera 2. Quòd sicut sacrificia legis antiquæ ansam submini- strave-

straverint, excellentiam sacrificii novæ legis deprædicandi : ita antiquæ legis vota occasionem præbeant, vota novæ legis, quæ secundum evangelica emittuntur consilia, extollendi. Hæc Christus Eucharisticus suo condecoravit exemplò; dum primò quasi omni exutus ornatu sub modici panis & vini accidentibus voluit includi, rigidissimæ Paupertatis amator. Dum secundò purissimam triticeï panis portionem ad consecrationem exigens, dedit clarissimum castitatis specimen. Dum tertio voci hominis, Sacerdotem legitimum agentis, exactissimè obtemperans, cæcam protinùs voluit præstare obedientiam. Miram talium votorum excellentiam contemplan's Glosa apud Plat. l. 2. c. 8. exclamat; *Alii vovent vitulos, alii arietes vel domos. Nazarus seipsum. Hoc est Nazarei votum, quod est super omne votum: filius enim vel filia vel pecus extra nos est; se ipsum verò Deo offerre non alienò labore sed proprio placere perfectius est, & eminentius omnibus votis.* Cum enim homo totum suum esse pluribus ex titulis debeat Deo, quæso: per quid aliud huic obligationi satisfaciet melius, quàm per emissã Religionis vota? per paupertatem terrenis rebus in mundo possessis se exuens, divitem per ea facit Deum. Per castitatem cum non tantum illicitis, sed quoque licitis renunciet voluptatibus, corpus suum totum consecrat illi. Per obedientiam denique immolat animam suam, offerens unò actu arborem cum fructibus, & fructus cum fundo. Quid restabit ultra, quod exigat à Religioso Deus? Sancti Patres talium votorum, dum considerant præstantiam, non ambigunt religiosum statum ipsi Martyrio parem proclamare, verba melliflui Doctoris sunt Serm. 30. in Cant. *Illò, quò membra ceduntur ferrò, horrore quidem mirius, sed diuturnitate molestius.* h. e. religiosa vita, in observantia trium votorum substantialium consistens, non quidem aded horret externâ specie ut Martyrium, quò per rotas falcatas, per craticulas & flammâs, per carnifices & bestias membra dirissimum in modum torquentur: sed duratione suâ longè pœnosius est. Illud enim unicâ quandoque horâ, unicò gladii ictu fortiebatur finem, hoc verò ad plurimos annos extenditur, corpore per abstinentiam à cibis, à voluptatibus cruciato, animâ verò in suis passionibus mortificata. juxta illud Prophetæ: *Quoniam propter te mortificamur totâ die, estimati sumus sicut oves occisionis.* Ut autem ovium non est, mortis sibi genus eligere, quod in ipsis pariter observatum Martyribus: ita Religiosos oportet, penitus resignatos esse, ad sufferenda quævis mortificationum tormenta

menta sine eorum delectu. Sicut porrò communis SS. PP. sententia docet; Martyriò corporali obtineri omnium peccatorum veniam, adeò, ut se injuriam probet Martyri teste S. Augustinò, qui pro illius salute Deo supplicet: ita pariter profitentur, per religiosam Professionem omnem pœnam auferri, in purgatorio aliàs subeundam. ò quàm felicem te igitur reputes Christiane Lector, si divinæ obsecutus vocationi, tam nobile vitæ genus elegisti, per emissa vota totus transiens in Dei servitium. Verùm, quò major est felicitas tui statûs, tantò major tibi accrevit in exsolvendis votis obligatio: si enim Deus cò rigore sibi impleri voluit vota, in veteri Testamento deposita, longè strictius exigit exsolvi vota, in novo Testamento emissa per actualem religiosi statûs Professionem. Vovebantur ibi, ut hoc cit. cap. testatur S. Script. res exigui momenti vel pretii, *animalia &c.* Vovebantur hîc res præstantissimæ, animæ videlicet & corpora hominum. Si juxta effatum M. Gregorii in Regist. ad Venant. Ille mortis periculo se dignum fecerat, qui eos, quos dederat nummos, Deo iterum abstulit: quanto periculo exponet se ille, qui non nummos fragilem & fluxam terræ materiam, sed ipsam Dei vivi Imaginationem, ei ad perenne servitium oblatam, præsumpserit votorum fractione auferre?

FASCICULUS XXVI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 31. & 32. lib. Numeri, in quibus describitur Victoria Israëlitarum de Madianitis reportata cum præda. Petitio Ruben, Gad & Manasse pro inhabitanda terra Jazer & Galaad.

N. 168. Considera I.

QUòd sicut Moyfes non potuerit antea morte sanctâ defungi, quàm felici pugnâ decertasset cum Madianitis hostibus; ita nullus Christianorum piâ morte